

عنوان مقاله:

معماری سبز

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی عمران ، معماری و مدیریت توسعه شهری در ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

معصومه قیاسی خلف - دانشجوی معماری دانشگاه علمی کاربردی شهرداری کرج

احسان اینانلو - استاد معماری دانشگاه علمی کاربردی شهرداری کرج

مسعود رمضانخانی - دانشجوی عمران دانشگاه علمی کاربردی شهرداری کرج

خلاصه مقاله:

مفهوم معماری سبز که به توسعه پایدار یا ساختمان سبز نیز معروف است، نظریه، علم و سبک ساختمان هایی است که براساس اصول سازگار با محیط زیست طراحی و ساخته میشوند. معماری سبز به ساختمان هایی اطلاق می شود که در آن از مصالح سبز و تکنولوژی های سبز (مواد و مصالح قابل بازگشت به چرخه طبیعی) استفاده می شود و اثرات منفی آن را بر روی محیط اطرافش کم می کند . هدف از این نوع معماری همسو شدن با محیط زیست است . دراین راستا با جمع آوری مقاله مذکور از شیوه های مطالعاتی ، تحقیق کتابخانه ای اعم از کتاب ، رساله ، مقالات و سایت ها سعی در آن داریم که مطالب کلی ارائه دهیم . باتوجه به بحران انرژی در جهان و رشد سریع شهرنشینی به نظر میرسد که باید راهکارهای مناسبی جهت کنترل و کاهش تاثیرات منفی ساخت و ساز برطبیعت ارائه شود . و در آخر اینگونه نتیجه می گیریم که استفاده از چنین ساختمان هایی علاوه بربرآورده کردن نیازهای جسمی انسانها ، نیازهای روحی آنها را نیز مرتفع می سازد و راهکارهای تایید شده معماری پایدار ، انکاروابستگی به خورشید برای نور روز ، انرژی گرمایی و بازیافت مواد را ملزم می کند و باعث کاهش هزینه های انرژی می شود.

کلمات کلیدی:

سیستم های ساختمانی سبز، طراحی پایدار، معماری سبز، LEED

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/973620>

